

Η κοίμηση της Θεοτόκου – Ένας θάνατος θρίαμβος

Εορτή μεγάλη και πανήγυρις λαμπρά η εορτή της Κοιμήσεως τη Θεοτόκου. Τη γιορτάζει με πολλή χαρά ο Ορθόδοξος κόσμος σ' όλη την οικουμένη. Τρέχουμε οι πιστοί στους Ναούς μας, μάλιστα σ' αυτούς που είναι αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου, τρέχουμε με αγαλλίαση και ευφροσύνη να ψάλουμε τους θαυμάσιους ύμνους της εορτής και να γιορτάσουμε με χαρά τη μεγαλύτερη θεομητορική εορτή του έτους, το Πάσχα του καλοκαιριού.

Χαρά, εορτή, πανηγύρι! Γιατί όμως; Γιατί όλη αυτή η λαμπρότητα και ο ενθουσιασμός; Γιατί οι ύμνοι και οι ευχές, η τόση χαρά στα πρόσωπα και στις ψυχές;

Θάνατο έχουμε, και ο θάνατος πάντοτε ήταν θλιβερό γεγονός. Από τότε όμως που γεύθηκε τον θάνατο ο Υιός του Θεού, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, και ανέστη εκ νεκρών, κατήργησε τον θάνατο για όλο το ανθρώπινο γένος. Όσοι πιστεύουν στον σταυρωθέντα και αναστάντα Κύριο δεν φοβούνται πλέον τον θάνατο, διότι γνωρίζουν ότι αυτός είναι ένα πέρασμα από τα επίγεια στα ουράνια, από τα πρόσκαιρα στα αιώνια, από τα λυπηρά στα ευχάριστα, στα μακάρια και δοξασμένα.

Ο θάνατος του πιστού δεν είναι μόνο γεγονός που προκαλεί τον πόνο και τα δάκρυα. Είναι γεγονός που προκαλεί πιο πολύ τη χαρά. Πολύ περισσότερο ο θάνατος των αγίων είναι η ημέρα της λυτρώσεώς τους από τα θλιβερά της επιγείου ζωής και της θριαμβευτικής εισόδου τους στον άφθαρτο και πανένδοξο κόσμο του ουρανού, στα μακάρια ζωή της Βασιλείας του Θεού. Γι' αυτό τους αγίους τους γιορτάζουμε στην ημέρα της Κοιμήσεώς τους.

Αλλ' αν αυτά ισχύουν για κάθε πιστό και πιο πολύ για τους αγίους μας, τι πρέπει να ισχύει για την «Κεχαριτωμένη», τη στολισμένη με εξαιρετικές χάριτες από τον Θεό γυναίκα, που έφερε στον κόσμο τον νικητή του θανάτου, για εκείνη που ο ουρανός την αναγνώρισε ως «ευλογημένην εν γυναιξί», ευλογημένη από τον Θεό όσο καμιά άλλη γυναίκα, γι' αυτήν που αξιώθηκε να γίνει η Μητέρα του Θεού;

Ο θάνατος της υπερευλογημένης Μητέρας του Θεού είναι ένας θρίαμβος, η κοίμησή της η πιο μεγάλη γιορτή.

«Η των ουρανών υψηλότερα υπάρχουσα, και των Χερουβίμ ενδοξοτέρα, και πάσης κτίσεως τιμιωτέρα», αυτή που είναι πιο ψηλά από τους ουρανούς, και έχει δόξα μεγαλύτερη από τη δόξα των χερουβικών δυνάμεων, αυτή που είναι πιο τιμημένη απ' όλη τη δημιουργία του Θεού, που λόγω της υπερθαύμαστης καθαρότητάς της δέχθηκε μέσα της τον αίδιο Θεό, «εν ταις του Υιού χερσί σήμερον την παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, και συν αυτή πληρούνται τα σύμπνατα χαράς», ψάλλει θριαμβευτικά ο ιερός υμνογράφος. Την παναγία, την πανάμωμη, την ελεύθερη από κάθε κηλίδα κακού ψυχή της την παραδίδει στα

άγια και άχραντα χέρια του Θεού και Θεού της, χαίρει, χαίρει μεγάλη χαρά η ίδια που βρίσκεται στους κόσμους του ουρανού, δέχεται τα αιώνια βραβεία της απaráμιλλης αρετής της και την αμοιβή της ταπεινής υπακοής της και απολαμβάνει και αντανakλά την απερίγραπτη δόξα του Υιού της. Μαζί της γεμίζουν από ανεκλάλητη χαρά τα σύμπαντα, όλος ο κόσμος του ουρανού και της γης συμμετέχει στα χαρά της.

Χαίρουν οι άγγελοι του ουρανού και δοξάζουν την Κοίμησή της «Εξουσία, Θρόνοι, Αρχαί, Κυριότητες, Δυνάμεις και Χερουβίμ και τα φρικτά Σεραφίμ». Ο Κύριος μας διαβεβαίωσε ότι μεγάλη χαρά έχουν οι άγγελοι του ουρανού όταν ένας αμαρτωλός άνθρωπος μετανοεί και επίσης ότι άγγελοι συνοδεύουν αυτούς που πορεύονται προς τη ζωή της αιωνιότητας. Πόση επομένως χαρά έχουν, πώς πανηγυρίζουν και πώς υποδέχονται στους ολόφωτους κόσμους του ουρανού αυτήν που έγινε η Μητέρα του Λυτρωτή όλου του κόσμου! Οι άγγελοι που διακονούν πρόθυμα τη μεγάλη υπόθεση της σωτηρίας μας και χαίρονται πολύ για τη σωτηρία μας, πόσο περισσότερο χαίρουν και τιμούν αυτήν που διακόνησε κατά μοναδικό τρόπο τη σωτηρία του κόσμου, που υπήρξε η Μητέρα του Σωτήρος του κόσμου!

Αγάλλονται όμως και οι «γηγενείς», οι άνθρωποι, οι κάτοικοι της γης χαιρόμαστε μαζί με τους αγγέλους, καθώς με ιερό δέος βλέπουμε σήμερα «εκ ζωής εις ζωήν μεθισταμένην την τεκούσαν τον αρχηγόν της ζωής», αυτήν που γέννησε τον αρχηγό της ζωής να φεύγει από την πρόσκαιρη ζωή της γης και να εισέρχεται στην αιώνια ζωή της ουρανίου Βασιλείας. Είναι δίκαιο και πρέπον να απολαύσει τώρα την ουράνια τιμή που της αξίζει, να έχει τη μεγαλύτερη δόξα απ' όλους τους ανθρώπους, να είναι ανωτέρα απ' όλους τους αγγέλους, βασίλισσα των ουρανών. Όλα αυτά μας δίνουν χαρά, διότι η Μητέρα του Θεού είναι ό,τι ευγενέστερο και ανώτερο είχε να προσφέρει ο κόσμος των ανθρώπων στον Θεό. Και ο Θεός τώρα την τιμά με ασύγκριτη ουράνια δόξα· και αυτή η δόξα αντανakλά σ' όλους μας και είναι αυτό αφορμή χαρά για όλους μας. «Αγάλλονται γηγενείς επί τη θεία σου δόξη κοσμούμενοι».

Χαιρόμαστε οι πιστοί, διότι η Μητέρα του Θεού είναι Μητέρα όλων μας και γι' αυτό με την Κοίμησή της δεν εγκαταλείπει τον κόσμο, αλλά πολύ περισσότερο τώρα, με την παρρησία που έχει, πρεσβεύει στον Υιό της για μας και με τις πρεσβείες της σκεπάξει όλους τους πιστούς «λυτρουμένη εκ θανάτου τας ψυχάς ημών».

Περιοδικό «Ο Σωτήρ», αριθ. 2006